

- kontrola dodržování principu rovného přístupu ke vzdělávání pro všechny žáky, a to včetně hodnocení způsobů práce s žáky se specifickými vzdělávacími potřebami respektive otázek prevence výskytu nežádoucích jevů,
- kontrola rozdílů mezi školami se snahou monitorovat způsoby řešení ze strany škol, a to včetně managementu kvality školy,
- zajištění kvality ve vzdělávání ve smyslu vysokých dosahovaných standardů, a to včetně hodnocení způsobu výuky na škole a vazby k národnímu kurikulu.

Poznamenejme, že švédská školní inspekce hraje spíše omezenou poradní roli vzhledem ke zvyšování kvality výuky, neboť na tomto poli působí jiná švédská národní instituce (Ahnborg 2009)

V období let 2003-2009 realizovala švédská školní inspekce šestiletý cyklus inspekcí všech škol. Od roku 2010 je tento cyklus zkrácen na tři roky s tím, že jsou rozlišeny tři základní druhy inspekcí – inspekce zaměřená na soulad s legislativou, inspekce zaměřená na hodnocení kvality vzdělávání a inspekce realizovaná z podnětu. Obecným trendem v tomto ohledu je jednak posilování rizikově orientovaného výběru škol k inspekci a jednak vyšší důraz na kvalitu vzdělávání a zpětnou vazbu škole (viz Nusche et al. 2011c, Ahnborg 2009). Vlastní inspekční proces využívá sběr relevantních informací i inspekční práci na místě založenou na rozhovorech s aktéry či hospitační činnosti ve výuce. Jedno až dvoudenní hodnocení inspekčního týmu probíhá vzhledem ke standardizovaným kritériím, přičemž poznatky jsou následně analyzovány a převedeny do závěrečné zprávy, ke které se může škola či municipalita jako její zřizovatel vyjádřit. V případě požadavků na intervence k odstranění nedostatků jsou školy povinny do tří měsíců podat zprávu o realizovaných opatřeních. Konečně uveďme, že všechny inspekční zprávy jsou zveřejňovány a že od roku 2011 byla švédské školní inspekci přiznána možnost udělovat školám sankce za nedostatky (viz Ahnborg 2009). Švédsko se tak obecně snaží posilovat image přísné školní inspekce (viz např. Nusche et al. 2011c).

Třetí element hodnocení kvality vzdělávání švédských škol zahrnuje pravidelné i občasné dotazníkové šetření relevantních aktérů, primárně pak zaměřené na spokojenost žáků a jejich rodičů. Konečně čtvrtým elementem hodnocení je sebehodnocení školy, které je založeno na základních principech procesu strategického plánování a využití řady podpůrných nástrojů, jako je například metoda Balanced Scorecard (viz Nusche et al. 2011c). Poznamenejme, že v roce 2010 Švédsko opustilo požadavek na utváření výročních zpráv o školách, a to vzhledem k omezenému plnění jejího účelu (viz Ahnborg 2009). Současně však zůstal zachován požadavek na vedení dokumentace o managementu kvality ve škole (viz Nusche et al. 2011c).

Podoba hodnocení celého vzdělávacího systému Švédska je složena ze čtyř základních prvků v podobě (viz Nusche et al. 2011c):

- účasti Švédska v mezinárodních šetřeních PISA, PIRLS, TIMSS či dalších,
- agregovaných dat z národního testování cílů národního kurikula, a to zejména v 9. roce studia a na vyšším stupni střední školy,
- klíčových statistických indikátorů v národních databázích,
- tematicky a evaluačně zaměřených národních zpráv (např. Skolverket 2011).

Bavner et al. (2011) rovněž zdůrazňují závazek Švédska k plnění cílů strategie Evropa 2020 v oblasti vzdělávání, tj. vztah k ukazatelům podílu osob dosahujících alespoň středoškolského vzdělání respektive prevence předčasného odchodu ze vzdělávání.

V případě Švédska hraje významnou roli v řízení vzdělávacího systému výsledkově orientovaný přístup, který se stal ústředním mottem reformního procesu iniciovaného na počátku 90. let 20. století